

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti și Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli și de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului Eduard Gîrbu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 în cauza penală privindu-i pe

***Goncearov Veaceslav Nicolai**, născut la 18 mai 1983, originar din or. Drochia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 107 ap. 45;*

***Gîrbu Eduard Leonid**, născut la 02 martie 1987, originar din or. Rîșcani, domiciliat în s. Ochiul Alb, r-nul Drochia.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.11.2012 – 30.04.2013;

Instanța de apel: 04.06.2013 – 05.12.2013;

Instanța de recurs: 18.02.2014 – 27.05.2014.

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, care a susținut recursul în sensul declarat solicitînd admiterea acestuia și respingerea recursului declarat de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului Eduard Gîrbu.

Avocatul Tatiana Lozovscaia, inculpații Eduard Gîrbu și Veaceslav Goncearov, care au solicitat respingerea recursului procurorului, cu admiterea celui declarat de apărător în numele inculpatului Gîrbu Eduard.

Asupra recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 aprilie 2013, adoptată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, V. Goncearov și E. Gîrbu, au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în privința lui E. Gîrbu - 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și în privința lui V. Goncearov - 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei în privința inculpaților a fost suspendată pe un termen de probă de 1 an, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent de punerea în executare a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, *în fapt*, E. Gîrbu împreună cu V. Goncearov, la 27 februarie 2012, aproximativ la orele 00.15 min, aflându-se la intersecția str. M. Kogălniceanu cu str. Al. Pușkin din mun. Chișinău și fiind ambii în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul încălcării grosolane a ordinii publice, se deplasau pe partea carosabilă a drumului blocînd intenționat circulația automobilelor și adresîndu-se cu cuvinte necenzurate către trecători. Tot atunci, V. Goncearov a scos de la spate pistolul pneumatic de model MP-654K TII 055717 cal. 4,5 mm „Baical” și fără careva motive întemeiate, l-a îndreptat spre soldații unității militare nr. 1002, A. Simon și VI. Constantinescu, care în acel moment își exercitau funcțiile, patrulînd sectorul din regiunea Ambasadei Franței și i-a amenințat cu aplicarea violenței.

Ulterior, continuîndu-și acțiunile huliganice, E. Gîrbu împreună cu V. Goncearov aflîndu-se pe partea carosabilă a str. M. Kogălniceanu și avînd intenția de a perturba circulația rutieră, continuau să blocheze circulația automobilelor de pe strada nominalizată și astfel, V. Goncearov a stopat automobilul de model „Mitsubishi Galant” n.î. CMM 291, care se deplasa regulamentar și la volanul căruia se afla cet. Gavriș T., adresîndu-i-se acestuia cu cuvinte necenzurate, a insistat ca ultimul să-i transporteze spre sect. Ciocana din mun. Chișinău, la care șoferul a refuzat, iar drept urmare E. Gîrbu, amenințîndu-l cu aplicarea violenței, a scos pistolul pneumatic de model MP-654K TII 055717 cal. 4,5 mm „Baical” din scurtă și a efectuat cîteva împușcături în pămînt, în acest timp cet. Gavriș T., folosindu-se de neatenția lui E. Gîrbu a accelerat viteza și a plecat de la fața locului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpaților E. Gîrbu și V. Goncearov, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșite de două persoane și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și dispunerea condamnării lui E. Gîrbu, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în privința lui V. Goncearov, procurorul a solicitat aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal și stabilirea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În vederea susținerii poziției sale, apelantul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a aplicat față de inculpați pedepse prea blînde, prin prisma art. 90 Cod penal, neluînd în considerație faptul că aceștia au comis o infracțiune intenționată gravă, care prezintă un pericol social sporit, iar în cadrul ședinței de judecată nu s-a constatat faptul că corectarea inculpaților este posibilă fără izolarea lor de societate.

Mai mult, procurorul a menționat că la stabilirea pedepsei în privința inculpatului V. Goncearov instanța de judecată urma să aplice și prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, deoarece pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit că ultimul a comis infracțiunea de huliganism fiind în stare de recidivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, a fost admis apelul procurorului, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care V. Goncearov și E. Gîrbu, au fost recunoscuți vinovați de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în privința lui E. Gîrbu - 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și în privința lui V. Goncearov - 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, stabilindu-le fiecăruia un termen de probă de 3 ani. În rest celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă pedeapsa aplicată acestora nu este echitabilă faptei comise și persoanei făptuitorilor, menționînd că la stabilirea pedepsei instanța este obligată să respecte prevederile art. 61, 75-78 Cod penal.

Astfel, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvîrșită de V. Goncearov și E. Gîrbu face parte din categoria infracțiunilor grave. Ca circumstanțe atenuante în privința ambilor inculpați instanța de apel a reținut recunoașterea vinovăției, căința sinceră, solicitarea examinării cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, prezența copilului minor la întreținere în familia lui V. Goncearov, iar ca circumstanțe agravante - săvîrșirea infracțiunii de către două persoane aflate în stare de ebrietate.

Totodată, instanța de apel a statuat că cerințele procurorului referitor la aplicarea prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal în privința inculpatului V. Goncearov, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, menționând că ultimul a achitat amenda stabilită lui prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13.06.2011, la data de 24.04.2013, adică la momentul adoptării sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 aprilie 2013, V. Goncearov achitase deja amenda, dînsul este căsătorit și are un copil minor la întreținere, din care considerente instanța a apreciat că nu este rațional ca inculpatul să fie izolat de societate și să execute real pedeapsa cu închisoarea.

Mai mult ca atît, instanța de apel a menționat că inculpații și-au recunoscut vina și se căiesc de cele comise, au solicitat examinarea cauzei în baza probelor acumulate la urmărirea penală, adică conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, iar aceasta implică o micșorare a limitelor pedepsei prevăzute de sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal. Prin urmare, concluzionînd asupra celor expuse instanța a conchis ca fiind oportun de a aplica prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpaților, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, stabilindu-le un termen de probă de 3 ani pentru fiecare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat și avocatul T. Lozovscaia, care a acționat în numele inculpatului E. Gîrbu, au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Acuzatorul de stat, în recursul declarat a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În argumentarea recursului, procurorul a menționat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, în partea stabilirii pedepsei, iar calificarea acțiunilor inculpaților nu se contestă. Așadar, s-a invocat că, ignorînd exigențele legii penale, instanța de apel a aplicat, prin prisma art. 90 Cod penal, o pedeapsă prea blîndă în privința inculpaților, care nu-și va atinge scopul prevăzut de dispoziția art. 61 Cod penal.

În continuare, recurentul a invocat că constatările instanței privitor la existența stării de recidivă în privința inculpatului V. Goncearov sunt eronate, dat fiind că deși amenda stabilită prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2011, a fost achitată pînă la adoptarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 aprilie 2013, însă aceasta nu presupune că lipsește starea de recidivă, deoarece la data săvîrșirii infracțiunii de huliganism, amenda nu era achitată, ceea ce denotă că antecedentul penal nu era stins, iar instanța urma să aplice prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal la individualizarea pedepsei în privința inculpatului V. Goncearov..

Mai mult, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpaților a încălcat dispoziția art. 90 Cod penal, și anume, în dispozitivul deciziei inculpaților nu li s-au stabilit careva interdicții, așa cum prevede norma respectivă.

În consecință, recurentul a specificat că motivarea aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată în privința inculpaților contravine prevederilor art. 394

alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde o motivare corespunzătoare în acest sens.

În drept, procurorul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6.2. Potrivit recursului declarat de avocatul T. Lozovscaia în numele inculpatului E. Gîrbu, se solicită casarea deciziei instanțe de apel și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui E. Gîrbu să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă pentru fapta săvîrșită.

Recurentul, făcînd trimitere la art. 4 și 7 din Codul penal, invocă că, avînd în vedere recunoașterea vinovăției de către inculpatul E. Gîrbu și examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în privința ultimului se poate de aplicat o pedeapsă mai blîndă, prin prisma art. 90 Cod penal.

La fel, apărătorul a mai menționat că inculpatul E. Gîrbu, anterior nu a fost judecat și stabilirea termenului de probă de 3 ani, este o pedeapsă prea aspră pentru fapta săvîrșită de ultimul.

În drept, recursul declarat de apărător se fundamentează pe prevederile art. 420, 421, 422 și 427 Cod de procedură penală.

7. Judecînd recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că recursul procurorului urmează a fi admis parțial în privința lui V. Goncharov cu dispunerea rejudecării cauzei, iar recursul avocatului T. Lozovscaia, declarat în numele inculpatului E. Gîrbu, urmează a fi respins ca inadmisibil, pentru următoarele considerente.

7.1. Avînd în vedere existența a două recursuri, printre care se află și cel declarat de procuror, instanța de recurs se va referi prioritar asupra acestuia, relevînd următoarele.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărîrii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Din textul recursului declarat de acuzatorul de stat, se constată că recurentul invocă drept temeiuri de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10)

Cod de procedură penală, și anume, menționând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, precum și, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul lărgit, verificînd argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel, constată că judecînd apelul, instanța n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului V. Goncearov, adoptînd o soluție greșită privitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința ultimului, prin care a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, unde se stipulează că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Prin urmare, recurentul critică soluția adoptată de instanța de apel în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului V. Goncearov, invocînd că constatările instanței de apel privitor la inexistența stării de recidivă în privința ultimului sunt eronate, dat fiind că deși amenda stabilită prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2011, a fost achitată pînă la adoptarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 aprilie 2013, aceasta nu presupune că lipsește starea de recidivă, deoarece la data săvîrșirii infracțiunii de huliganism, amenda nu era încă achitată, ceea ce denotă că antecedentul penal nu era stins, iar instanța la stabilirea pedepsei urma să aplice prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, în privința lui V. Goncearov.

Verificînd materialele cauzei în acest aspect, Colegiul menționează că pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și din partea altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului V. Goncearov, trebuie individualizate în așa fel încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale imputate, la caz, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

În contextul enunțat, instanța de recurs amintește că, potrivit art. 34 Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvîrșită cu intenție. Recidiva este

o circumstanță personală, nu se răsfrânge asupra celorlalți participanți, agravarea va influența numai pedeapsa inculpatului care a săvârșit o nouă infracțiune în condițiile recidivei.

De asemenea, Colegiul lărgit mai face referire la faptul că, potrivit art. 110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămîinerii definitive a sentinței de condamnare, generînd consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat pînă la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

Pînă la soluționarea problemei privind aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni, judecătorul trebuie să cerceteze minuțios circumstanțele care confirmă sau infirmă existența recidivei de infracțiuni. În acest context, urmează a fi apreciate corespunzător prevederile art. 34 Cod penal, în raport cu prevederile art. 111, 112 Cod penal, în baza antecedentelor penale care nu au fost stinse sau anulate pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

Conform art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă – de cel puțin trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

La caz, se constată că prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2011, V. Goncareov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale (f.d. 67, vol. I), care a fost achitată de către ultimul la data de 24.04.2013, în rezultatul executării silite, ceea ce se confirmă prin încheierea executorului judecătoresc din 24.04.2013. (f.d. 146, vol. I)

Infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, pentru care este condamnat V. Goncareov în prezenta cauză penală, a fost săvârșită de ultimul la data de 27.02.2012, adică înainte ca acesta să fi achitat amenda pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Drept consecință, Colegiul lărgit constată că, la data săvârșirii infracțiunii de huliganism, inculpatul avea antecedente penale nestinse, iar instanța de apel, greșit a concluzionat asupra faptului că în privința lui V. Goncareov, urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, întrucît dispoziția normei respective stipulează expres cazurile cînd în privința inculpatului poate fi aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei, și anume, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre

motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Aceeași normă prevede că persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Astfel, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a statuat asupra unei concluzii eronate privitor la neaplicarea art. 82 Cod penal în privința inculpatului V. Goncearov, bazându-se pe faptul că amenda stabilită în privința inculpatului prin sentința Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 13.06.2011, a fost achitată de către acesta la data de 24.04.2013, adică pînă la adoptarea sentinței Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 30 aprilie 2013.

În atare circumstanțe, se reține că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului V. Goncearov. și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținînd o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate în privința aplicării pedepsei lui V. Goncearov.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către instanța de apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel la stabilirea pedepsei în privința lui V. Goncearov, este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la care se face referință în recursul procurorului, deci, persistă temeiul de casare a soluției adoptate, întrucît pedeapsa inculpatului a fost aplicată în alte limite decît cele prevăzute de lege, eroare, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel și asupra celor constatate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanță, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu exigențele art. 417 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs specifică că, în ceea ce privește soluția instanței de apel, potrivit căreia E. Gîrbu, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287

alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, această soluție se apreciază drept una corectă.

Prin urmare, instanța de apel a individualizat corect pedeapsa aplicată lui E. Gîrbu, respectînd exigențele art. 75 Cod penal și asupra acestuia nu este necesar de a mai reveni la rejudecarea cauzei.

7.2. În continuare, cu referire la recursul declarat de avocatul T. Lozovscaia în numele inculpatului E. Gîrbu, prin care se solicită aplicarea unei pedepse mai blînde pentru fapta săvîrșită de inculpatul nominalizat, Colegiul lărgit expune următoarele.

Din materialele cauzei se constată că prin sentință, E. Gîrbu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare și potrivit art. 90 Cod penal executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 1 an, iar prin decizia instanței de apel inculpatul în baza aceluiași articol a fost condamnat la 2 ani închisoare și prin prisma art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin urmare, pornind de la stipulările art.75 Cod penal, care stabilesc criteriile generale de individualizare a pedepsei, Colegiul lărgit amintește că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată cînd soluționează cauza penală și să decidă momentul cînd alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sînt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvîrșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvîrșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvîrșite, se stabilește avînd în vedere persoana celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvîrșirea infracțiunii.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să o execute real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Așadar, Colegiul lărgit reiterează că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de

pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, iar atunci când instanța de judecată nu îndeplinește consecutivitatea și ordinea de individualizare a pedepsei, descrisă mai sus, se consideră că s-a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului E. Gîrbu, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, a ținut seama de căința sinceră a inculpatului, recunoașterea vinovăției, faptul că infracțiunea se atribuie la categoria celor grave, modul cum a fost săvârșită, solicitarea examinării cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, or, circumstanțe care, per ansamblu, permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, săvârșită de E. Gîrbu, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Totodată, Colegiul conchide că, pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia, aplicată de către instanța de apel, pe un termen de probă de 3 ani, a fost stabilită corespunzător gravității faptei și personalității autorului, în raport cu pericolul social concret al faptei comise și atitudinea procesuală a inculpatului. Din această perspectivă, corect a apreciat instanța de apel că inculpatul poate fi reeducat fără să execute real pedeapsa închisorii, dar cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, nu de 1 an, așa cum a fost stabilit de către instanța de fond.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință în recursul avocatului T. Lozovscaia declarat în numele inculpatului E. Gîrbu, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel în privința inculpatului E. Gîrbu, iar pedeapsa stabilită acestuia fiind în limitele legii, din care considerente se respinge, ca inadmisibil recursul menționat, fiind vădit nefondat.

Colegiul lărgit specifică că decizia instanței de apel în partea condamnării lui E. Gîrbu urmează a fi menținută fără modificări.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli și de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului Gîrbu Eduard, în cauza penală în privința lui *Goncearov Veaceslav Nicolai, Gîrbu Eduard Leonid*, cu menținerea hotărîrii atacate.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli în privința lui *Gonचारov Veaceslav Nicolai*, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013 în această parte, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecători.

Decizia în privința lui Gîrbu Eduard este irevocabilă, iar în privința lui Gonचारov Veaceslav nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată se va pronunța la 08 iulie 2014, ora 9-50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru